

📞 📧 🌐 / otukennesriyat

YAYIN NU: 2229
ÇOCUK/GENÇLİK: 70

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NU: 49269

ISBN: 978-625-408-848-3

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50

Genel Müdür: Ertuğrul Alpay

Genel Yayın Yönetmeni: Göktürk Ömer Çakır

Editör: Ayşegül Karayama

Grafik Tasarım ve Kapak Uyarlama: Damla Acar, Ceyhun Durmaz

Baskı: Pelikan Basım Matbaa ve Ambalaj Sanayi Tic Ltd Şti
Kayabaşı Mah. Ulubatlı Hasan Cad. Nu: 2H, İç Kapı Nu: 19
Başakşehir-İstanbul
Tel: (0212) 613 79 55
Sertifika Nu: 40619

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir.
Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik
çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı
yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz
ve yayımlanamaz.

KAM ANA'DAN 4

TÜRK DÜNYASI MASALLARI

KIRGIZ-KIRIM-TATAR-KUMUK-NOĞAY-TÜRKMENİSTAN

HAZIRLAYAN
HİLAL KOÇYİĞİT

RESİMLEYEN
FATMA HANECİOĞLU
ALPARSLAN

“KAM ANA” HİLAL KOÇYİĞİT

Evvel zamanda insanlar coşkun, heyecanlı durumlarda bir araya gelirmiş. Bu zamanlarda herkesin tanıdığı, sözüne kulak verdiği biri çıkarmış içlerinden. Derdi olanın dermanına, hasta olanın şifasına niyetle söyler, anlatır, dans edermiş bu kişi. Kimileri ona baksı, kimileri de kam dermiş. İşte o kişilerin nesilden nesile aktardığıyla yol almış kadim gelenek. Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olan, hikâye ve masalların içinde kendinin ve geçmişin izlerini süren anlatıcıya; bir gün onu dinleyenler “Kam Ana” diye seslenmişler. Bu hediye kabul etmiş anlatıcı ve izini sürdüğü masalları, hikâyeleri **“Kam Ana Kadimden Bugüne Masallar, Kam Ana Udagan’ın Yolu”** adlı eserlerinde yazmış.

Masalları hem kendi çocuklarına hem ülkemizde ve yurt dışında pek çok çocuğa anlatmış. Şimdi torununa da anlatmaya devam ediyormuş.

FATMA HANECİOĞLU ALPARSLAN

Kam Ana'nın masallarına tezhip ve minyatür sanatçısı Fatma Hanecioğlu Alparслан'ın resimleri eşlik ediyor. Masallarda yer alan bu güzel resimlere minyatür deniyor. Sanatçımız yurt içi ve yurt dışında pek çok sergide eserleriyle yer aldı. Kültür Bakanlığı tarafından ödüle layık görüldü.

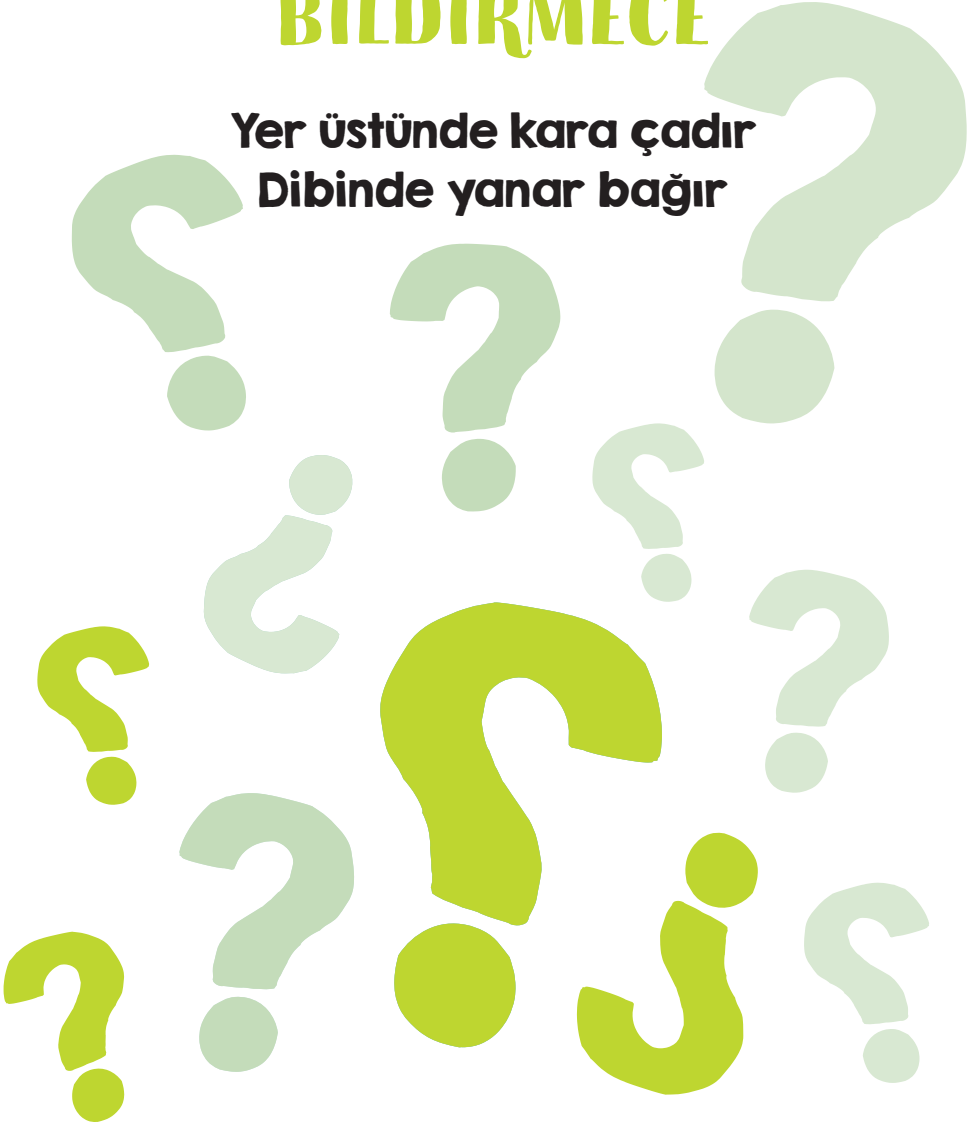
Kam Ana'dan
Bir Kırgız Masalı

TÖŞTÜK

BİLMECE BİLDİRMECE

**Yer üstünde kara çadır
Dibinde yanar bağır**

**Bir varmış
bir de yokmuş**

Allah'ın kulu çokmuş
Kimi aç kimi tokmuş
Tok ne bilsin açlıktan
Aç göçe düşmüş buradan
Lale sümbüller biçmiş
Çayır çimenler geçmiş
Pınar suyundan içmiş
Yedi dağ deniz geçmiş
Vara vara öyle bir yere varmış ki
Gördüklerinden açlığı da unutmuş
Öyle izlemeye dinlemeye koyulmuş

TÖŞTÜK

Kırgız eli Kıpçak boyundan Elemanbay adlı bir bey varmış. Onun da dokuz oğlu varmış. Elemanbay altı kulaç büyüklüğünde boz bir ata binermiş. Günlerden bir gün,

- Dokuz oğluma bir kişinin dokuz kızını alacağım, demiş.

Yollara düşmüş. Dört tarafı köşe bucak dolaşarak atı yorgun kendi bitkin şekilde bir şehre varmış. Şehrin hanı, geldiğini işitince hemen evine davet etmiş. Bunca yolun ardından hem dinlenmek hem de aradığını bulmak için eve gitmiş Elemanbay.

Eve varınca da buralara boşa gelmediğini düşünmüş. Hanın yiğit, güler yüzlü bir kızı olduğunu görmüş. Kızları saymış sekiz tane. İçine bir keder düşmüş. Buralara boşuna mı geldim,

Kam Ana'dan
Bir Kırım-Tatar Masalı
ÇOBANIN AKILLI KIZI

ÇOBANIN AKILLI KIZI

Bir zamanlar güzeller güzeli bir ülkede insanlar kendi hâlinde yaşırmış. Bu ülkenin padişahı da zaman zaman insanları sınarmış. Muammalar sorarmış. Yanıtı bilene hediyeler verirmiş. Günler böyle geçer gidermiş.

Yine bir gün padişah yeni bir soruyla çıkmış halkın karşısına:

- Sertten daha sert, güçlüden daha güçlü, tatlıdan daha tatlı nedir?

Cevabı bulanlar türlü türlü hediyeler kazandığı için herkes hemen aklına gelen yanıtları vermek için birbiriyle yarışmış. Padişahın vezirlerinden biri hemen cevap vermiş:

- Demir her şeyden serttir padişahım. Aslan herkesten güçlüdür, şeker de her şeyden tatlıdır.

Padişah kabul etmemiş bu cevabı. Vezirin dışında birçok insan saraya gelip cevaplar vermiş. Hiç kimsenin söylediğine ikna olmamış padişah. Böyle böyle bilmece kulaktan kulağa herkese ulaşmış. Uzak köylere kadar gitmiş. Köylerin birinde bir çoban da bu bilmeceyi duymuş. Akşam gelmiş evde anlatmış. Çobanın da genç ve güzel bir kızı varmış. Babasından padişahın sorduğu bilmeceyi duyar duymaz:

- Babacığım, ben bu sorulara cevap vereyim. Siz de gidip padişaha söyleyin. Ama cevabı kızım buldu demeyin. Ben düşündüm deyin. Belki ödülümüzü vermez.

Çoban pek emin olamamış.

ENİLİK'İM İLE SENİLİK'İM

Az gittim uz gittim, dere tepe düz gittim, altı ay bir güz gittim vara vara bir diyara vardım. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde bu diyarda yaşayan bir keçi varmış. Keçinin iki de yavrusu varmış. Yavrularıyla birlikte kalın mı kalın bir kapısı olan bir evde yaşarmış. Bu kapının böyle berk olması onları korumak içinmiş. Keçi, her gün yavrularını evde bırakıp, kapıyı da sıkıca kapattırıp gidermiş. Gidermiş ki otlasın da yavrularına göğsünde süt getirsin sırtında ot getirsin. Her akşam eve dönünce de yavrularına seslenirmiş:

- Enilik'im, Senilik'im, kapıyı aç ben gireyim. Ardımda ot getirdim, göğsümde süt getirdim.

Onlar da annelerinin sesini duyunca kapıyı açarlarmış. Onu sevinçle karşılayıp, ottan yiyip